

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο μετετυπώθη παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τὸ 1804 ἔτος. Ὁ σοφὸς Βιλλοασῶν (Villoison) ἐπισκεψήσεις τὴν Πάτμου κατὰ τὴν ἐλλάδι περιήγησίν του, ἔλαβε δωρεὰν ἀπὸ τὸν Κεραμέα ἐν αντίτυπον τῆς αἱ ἔκδόσεως τοῦ βιβλίου του. Γράφων δὲ πρὸς τὸν φίλον του Ἀρλέσιον (Harles) περὶ τῆς Ἑρμηνείας τῆς Γραμματικῆς τοῦ Γαζᾶ ὑπὸ Νεοφύτου ὁ Βιλλοασῶν, προσθίτει τὰ ἐξῆς. Daniel Cerameus, *Moine du Couvent de Patmos et Professeur de langue grecque dans l'espèce de gymnase de cette île, m'y a donné un autre commentaire de sa composition sur ce même Λόγον της Γραμματικῆς τοῦ Θεόδορου Γαζᾶ.*

(164) — Σταχυελογία τεχνολογικὴ καὶ ἐρωταπόκρισις τῆς Γραμματικῆς τέχνης· ἐκδοθεῖσα παρὰ Βησσαρίωνος ἱερομονάρχου Μακρῆ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἔτι δὲ καὶ τὸ περὶ δμοίων καὶ διαφόρων λέξεων τοῦ Ἀμμωνίου· νῦν μετατυπώθέντα καὶ ἐπιμελεῖς πλείστῃ διορθωθέντα.

Οἰκοδομεῖν χωρὶς θερμέθλου, πόνος ἐστὶ μάταιος·

Νόσφι δὲ γραμματικῆς ἀνεμώλιον ἐστὶ μαθῆσαι.

ἄψπ. Ἐνετῆσι, 1780. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου· εἰς 8^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ιδεὶ περὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων τὸν ἀριθ. 72.

(165) — Θρησκεία καὶ ἥδη τῶν Ἐβραίων, συντεθέντα μὲν μετὰ καὶ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν εἰς Ἰταλικὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ κυρίου Δόκτωρος Παύλου Μεδίκων· μεταφρασθέντα δὲ εἰς τὴν ἀπλῆν ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν πρὸς εὐαρέστησιν τῶν περιέργων φιλομαθῶν· νεωστὶ μετατυπώθέντα, καὶ μετὰ ἐπιμελείας διορθωθέντα. Ἐνετῆσι, 1780, παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολο· εἰς 8^{ην}.

(166) — Ἰωσῆπου τοῦ Μοισιόδακος Ἀπολογία. Μέρος Πρῶτον. ἄψπ. ἐν Βιέννη, 1780. Παρὰ Ἰωάννῃ Τράττνερ. εἰς 8^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀγνοῶ, ἃν ἐξεδόθη καὶ τὸ Β'. μέρος.

(167) — Νουθεσίαις εἰς τὸν Λαὸν, εἰς διαφύλαξιν τῆς σωματικῆς ὑγείας πάνυ ὡφέλιμοι. Πρότερον μὲν συντεθέσαι

εἰς τὴν Γαλλικὴν διάλεκτον, παρὰ τοῦ Κυρίου Τισσότ, ἐξ τῆς εἰς τὴν Ἰταλικὴν μεταγλωττισθεῖσαι, καὶ τελευταῖον εἰς τὴν ἀπλῆν τῶν Ἑλλήνων φράσιν, εἰς τόμους δύο. Παρὰ Κυρίου Γεωργίου Βεντότη, εἰς χοινὴν ὡφέλειαν. Νῦν τὸ πρῶτον τύπον ἔκδοθεῖσαι, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεῖσαι· αὐψί. Ἐνετίησιν, 1780. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ· εἰς 8^{ην}.

(168) — Μανασσῆ τοῦ Ἡλιάδου λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ὑψηλότατον καὶ θεοσεβέστατον Αὐθέντην, κύριον κύριον Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην, τὸν μεγαλοπρεπίστατον ἥγεγόνα πάσοντος Οὐγγροβλαχίας. Manassis Eliadis Oratio panegyrica etc. ad dominum Johannem Alexandrum Ypsilantem, Principem totius Ungrovalachiae. Lipsiae. Ex officina Breitkopfia, CCCCCLXXXI (1781). εἰς 4^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ο πανηγυρικὸς λόγος οὗτος συνετάχθη Ἑλληνιστὶ καὶ Δατινιστὶ, ὡς καὶ ἡ προσφωνητικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτὸν ἥγεμόνα· τὸ δὲ Δατινικὸν κείμενον ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔκάστης σελίδος.

(169) — Ἡ Ἀληθὴς Πολιτικὴ, ἣτις διαιρεῖται εἰς διάφορα κεφάλαια, ὡς ἐν τῷ Πίνακι φένεται· χρήσιμος καὶ ἀναγκαῖα πρὸς διακόσμησιν καὶ στολισμὸν τῶν εὐγενῶν ἀνδρῶν, διδάσκουσα ἔκκαστον οὐ μόνον ἀποφεύγειν τὰ ἐλαττώματα, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐναντία, ἀλλὰ μὴν ὡς οἶόν τε, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀσπάζεσθαι. Μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον. Νῦν τὸ πρῶτον τυπωθεῖσα, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεῖσα· αὐψί. Ἐνετίησιν, 1781. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ· εἰς 8^{ην}.

(170) — Βιβλίον ἱατρικὸν τῆς ποδαλγίας, ὅπερ ἔβαλεν εἰς δοκιμήν, καὶ εἰς φῶς ἐξέδωκεν ὁ Γ. Ἐμεριγόν· εἰς 8^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐτυπώθη εἰς Νίζαν, πόλιν τῆς Ρωσσίας, καὶ μετεφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ παρὰ τοῦ Λογιωτάτου Κυρίου Χρήστου Σουγδουρῆ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίτων, τὸ 1781 ἔτος, ὡς ἴδιος σημειόγει εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου τούτου.

(171) — Θεωρία τῆς Γεωγραφίας, συντεθεῖσα ὑπὸ Ἰωσήπου τοῦ Μοισιόδακος, τῇ ὅποιᾳ ὑποσυνάφθη πρῶτεν μὲν μία "Ἐκθεσις τῶν κυριωτέρων προβλημάτων τῆς Γεωγραφίας ἐν εἴδει Εἰσαγωγῆς" δεύτερον δὲ μία "Ἐκθεσις τοῦ πολιτείας ἐνειαυτοῦ, ἡ τοῦ Καλενδαρίου, ἐν εἴδει Προσαρτήματος. Ἐκδοθεῖσα γῦν τὸ πρῶτον ἐν τῇ Οὐρέωνη τῆς Αὐστρίας.

1781. Παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ἰωάννῃ Θωμᾶ τῷ ἀπὸ Τράττυερ. εἰς 8^ο.

(172) — Ἀλφάροητον Ἑλληνικὸν πρὸς χρῆσιν καὶ απομὴν τῶν παίδων, ἐξ ἐπιτάγης ὑπερτάτης ἐντυπωθέν.

Πετρουπόλει. Ἐτει 1782. Ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν εἰς 8^ο μέγα.

· ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ διδασκαλικὸν βιβλίον τοῦτο σύγχειται ἐξ 101 σελ. καὶ εἶναι συντεταγμένον ἀπλοελληνιστὶ καὶ ῥωσσιστὶ. ἔχει δὲ τὴν πρωμετωπίδα καὶ ἐξ σελίδας ἀλλαζόντος γεγραμμένας ῥώσσιστί. Ἐποθέτω, δτὶ εἶναι ποίημα Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως.

(173) — Ἐτυμολογικὸν τὸ Μέγα, ἡγουν ἡ Μεγάλη Γραμματική. Νεωστὶ μετατυπωθὲν, μετὰ τῆς ἐν τῷ τέλει ἡδη τὸ πρῶτον ἴδια ταχθείσης ἐτυμολογίας τῶν κυριωτέρων Ἐπαρχιῶν, Χωρῶν, Κάστρων, Ὁρῶν, Ποταμῶν καὶ Λιμνῶν. Ποιητῶν τε προσέτι μῆθοι, καὶ ἐνδόξων ἡρώων ἱστορίας· εἰς ἐν τὰ πάντα συναφθέντα μέρος πρὸς μείζω καὶ κρείττονα τῶν φιλομαθῶν καὶ φιλοναγνωστῶν χρῆσιν καὶ εὐχέρειαν· ἐπιμελῶς δὲ καὶ ὡς οἵον τε διορθωθέν. Ἐνετίσιν, αψπό'. 1782. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ· εἰς 4^ο.

(174) — Ἐπιστολάριον τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου Ἐπισκόπου Κυρήνης, ἡδη τύποις ἐκδοθὲν, καὶ ἀκριβῶς διορθωθὲν ὑπὸ Ἀνθίμου Βέρα, τοῦ Κυπρίου. αψπό'. Ἐνετίσιν, 1782. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ· εἰς 8^ο.

(175) — Πάπας τί ἔστι; Μεταφρασθὲν καὶ τύπῳ ἐκδοθὲν. αψπό'. 1782. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλιαρίδιον τοῦτο, συγκείμενον ἐξ ὀλίγων σελίδων, μετεφράσθη ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ ἐτυπώθη ἐν Βιέννῃ κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωσήφ τοῦ Β'. εἰς δλας τὰς ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ του λαζουμένας γλώσσας. Ὁ σκοπὸς τῆς διαταγῆς ταύτης ἦτο **διττός** οὐθεὶς νὰ διδάξῃ τὸν λαόν του τι ἐστιν ὁ **Πάπας**, τὸν δποῖον οἱ τῆς δύσεως λαοὶ θεωροῦσιν ὡς ἄλλον Θεόν, καὶ ἐπομένως νὰ μετριάσῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ χυδαίου λαοῦ ὑπὲρ τοῦ κατέκεινο τὸ ἔτος 1782 ἐλευσομένου εἰς Βιέννην **Πάπα, Πίου τοῦ Σ'**. ὅστις ἥρχετο πέδης ἐπίσκεψιν τοῦ Αὐτοκράτορος.

(176) — Οἰκιακὸς καὶ Πρόχειρος διδάσκαλος τῶν ἀρχαρίων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Τουτέστι βιβλίον, ἀπὸ τὸ ἐποῖον ὃ ἐπιμελήτης μαθητὴς μόνος του δύναται νὰ μάθῃ, οὐ μόνον λέξεις ἵκανὰς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὡσὰν δποῦ περιέχει Α'. Ὄνομαστικὸν μικρὸν, ἀλλ' ἀκόμη Β'- καὶ περιόδους, ἐν αἷς εἰσὶ καὶ γυνῶμακί τινες, καὶ παροιμίαι καὶ Γ'. διαλόγους· δποῦ ἔως τὴν σήμερον ἄλλο τοιοῦτον εἰς τὸ Γένος τῶν Ῥωμελιτῶν δὲν ἐφάνη· καὶ πολλοὶ μετὰ προθυμίας τὸ ἔζητοῦσαν. Ἐρανισθὲν παρὰ Μιχαήλ Παπᾶ Γεωργίου τοῦ Σιατιστέως, τύποις ἐξεδόθη διὰ κοινὴν ὡφέλειαν ὅλων τῶν Ῥωμελιτῶν νέων, δι' ἐξόδων καὶ δαπάνης τῶν Ἐντιμελλογιμωτάτων αὐταδέλφων Κυρίου Ναούμ καὶ Κυρίου Κωνσταντίνου Μόσχα, τῶν τῆς Οὐγγαρίας Εὐγενῶν. φψπγ'. Ἐν Βιέννῃ. 1783. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωσήπου Βαουμεϊστέρου, εἰς 8^{ον}.

(177) — Ἀπόχρυφα πολιτικὰ καὶ Καλενδάριον τοῦ παρόντος χρόνου 1783. Ποίημα τοῦ Κυρίου Στεφάνου Γκοσάνου· Συμβουλάτορος τῆς Βασιλικῆς Λεγεικῆς Αὐλῆς καὶ μεγάλου ἐπιστάτου ἀπασῶν τῶν Βασιλικῶν καὶ Ἀριστοχρατικῶν τυπογραφιῶν τοῦ πολεμικοῦ Σπουδαστηρίου τῶν Εὐγενῶν. Τὸ παρὸν πωλεῖται πρὸς 60 παράδεις ἐν παντὶ τόπῳ. Ἐν τῇ Βασιλικῇ Βαρσαβίακῃ νέα Ῥωμαϊκῇ Τυπο-

γραφία τοῦ πολεμικοῦ Σπουδαστηρίου τῶν Εὐγενῶν. εἰς 8^{ην}. μικρόν.

(178) — Θεοφράστου τοῦ Σοφωτάτου ἡθικοὶ χαρακτῆρες εἰκοσιτέσσαρες. Προσετέθησαν χάριν τῶν φιλομούσων παιδῶν, τῶν ἐν τοῖς Ἑλληνομουσείοις μαθητευόντων. Τὰ νῦν μὲν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθέντες, ἐπιμελῶς τε διορθωθέντες· αψπγ'. Ἐνετίησιν. 1783. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^{ην}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο μετετυπώθη κατὰ τὸ 1800 ἔτος παρὰ Πάνω Θεοδοσίου.

(179) — Μυθιλογικὸν Ἡθικὸν Πολιτικὸν τοῦ Πιλπάϊδος, Ἰνδοῦ φιλοσόφου· ἐκ τῆς γαλλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον μεταφρασθέν· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέν, δαπάνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ Πολυζώη Λαμπανιτζιώτη, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. αψπγ'. Ἐν Βιέννῃ, 1783. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἰωσήπου Βαουμεϊστέρου τοῦ Νομοδιδασκάλου· εἰς 8^{ην}.

(180) — Ἡθικὴ Ἰστορία Βελισσαρίου, ἀρχιστρατήγου τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ, Αὐτοκράτορος Ῥωμαίων· μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς γαλλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλοελληνικὴν φράσιν· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, δαπάνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ Πολυζώη Λαμπανιτζιώτη, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων· καὶ ἀφιερωθεῖσα τῷ ἐντιμοτάτῳ, εὐγενεστάτῳ καὶ σοφολογιωτάτῳ μυστικῷ Ἐρμηνεῖ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπισημοτάτης Πρεσβείας τοῦ Βασιλέως Προυσίας, χυρίῳ χυρίῳ Ἰωάννη Φραγκούλῳ, τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. αψπγ'. Ἐν Βιέννῃ, 1783. Παρὰ Ἰωσήπῳ τῷ Βαουμεϊστέρῳ, εἰς 8^{ην}.

(181) — Ἡθικὴ περιήγησις τοῦ Κύρου, Βασιλέως Περσῶν· ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν, καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον μεταφρασθεῖσα· εἰς τόμους δύο διηρημένη· τύποις δὲ ἐκδοθεῖσα δαπάνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ Πολυζώη Λαμπανιτζιώτη, καὶ προσφωνηθεῖσα τῷ ἐκλαμπροτάτῳ, ἐνδοξοτάτῳ, περιβοήτῳ Μπεζαντε, καὶ Διερμηνευτῇ ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν Βασιλείας, πρωτίστω τοῦ Γένους τῶν Ρωμαίων, κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Ἰωάννου Βοεβόνδα Μαυροχορδάτῳ· αψπγ'· ἐν Βιέννῃ 1783. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἰωσήπου Βασιμαῖστέρου Νομοδιδασκάλου· εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφραστὴς τῶν τριῶν τούτων συγγραμμάτων ἐκ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἶναι ὁ Μιχαὴλ Δούκας, ἐκ Σιάτιστης τῆς Μακεδονίας.

(182) — Θησαυρὸς τῆς Ἐγχυλοπαιδικῆς βάσεως τετραγλωσσος. Μετὰ τῆς τῶν ἐπιθέτων ἐκλογῆς, καὶ διττοῦ τῶν Λατινικῶν τε καὶ Ἰταλικῶν λέξεων Πίνακος, Ἐκ διαφόρων παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων λεξικῶν συλλεχθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς, Καθηγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ μεγάλου Γεωργίου Σκαλωτοῦ, Κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους διδασκάλου. Ἐκδοσις ως οἶόν τε διορθωθεῖσα, ἢνυν πρῶτον προσετέθη ἡ τε Γαλλικὴ ἐν ἑκάστῃ τῶν περιεχομένων ἐν ταύτῃ λέξεων. αψπδ'. Ἐνετίησιν, 1784. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 4^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἰδε περὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων τοῦ συγγράμματος τούτου τὸν ἀριθμὸν 57. Ἡ δὲ παροῦσα ἐκδοσις μετεπώθη τὸ 1804 καὶ 1820 ἔτος παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ.

(183) — Ἀποφθέγματα, ὑποθῆκαι καὶ προγυμνάσματα Ἀναστασίου Περδικάρη, ἰατροῦ Βερρύθειαίου. αψπέ. Ἐν Κοσμοπόλει, 1785. εἰς 12^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὅπὸ τοῦ εἴκονικοῦ δινόματος Κοσμοπόλει ενοεῖται ἡ μεγαλόπολις Βιέννη· ἀδηλον δὲ μοὲ εἶναι τὸ αἴτιον τῆς παραμορφώσεως ταύτης, καὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ δινόματος τοῦ τυπογράφου.

(184) — Ἐγχειρίδιον τοῦ Τισσότου, διαλαμβάνον περὶ τῆς τῶν πεπαιδευμένων τε καὶ ἄλλων ἀνθρώπων ὑγείας· μεταφρασθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Μιχαὴλ, τοῦ ἐκ Καστορίας, τοῦ περὶ τὰ τῆς ἰατρικῆς ἐνασχολουμένου μαθήμα-

τα. αψπέ. 'Εν Βιέννη. 1785. 'Εν τῇ τυπογραφίᾳ 'Ιωσήπου τοῦ Βαουμαῖστέρου' εὲς 8^{ον}.

(185) — Γραμματικὴ Γερμανικὴ ἀκριβεστάτη, ἐκ διαφόρων παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων συγγραφέων ἐπιμελῶς συλλεχθεῖσα, καὶ εἰς τὴν κοινοτέραν τῶν νῦν Ἑλλήνων διάλεκτον διὰ κοινὴν ὡφέλειαν εύμεθόδως ἐκτεθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου Δαρβάρεως, δαπάνῃ πατρικῆ. 'Εν Βιέννη, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ 'Ιωσήπου τοῦ Βαουμεῖστέρου, ἔτει αψπέ εἰς 4^{ον}.

(186) — Γραμματικὴ Ἑλληνο-Λατινὶς, ἐκ διαφόρων συλλεχθεῖσα παρὰ Γεωργίου τοῦ Δημητρίου τοῦ Προσκ. Κυρ. Εὐπατρίδου, τοῦ ἐξ Ἀργυροχάστρου τῆς Εύρωπαίας Ἀλβανίας, δι' οὗ ἴδιαις παρατηρήσεσι καὶ σημειώσεσιν, ἐπιστολαῖς, ἀποφθέγμασιν ἐλληνολατινικοῖς, ἐνδόξων τινῶν ἀνδρῶν βίοις, καὶ ἐπιστημῶν ὅρισμοῖς; πλουτισθεῖσα, νῦν πρῶτον οἰκείοις αὐτοῦ ἀναλόγωςαν ἐκδοθεῖσα καὶ σεβασμίως προσφωνηθεῖσα τῷ γαληνοτάτῳ καὶ ἐκλαμπροτάτῳ ἥγεμόνι πάσοις Μολδοβλαχίαις κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ 'Ιωάννου τῷ Μαυροκορδάτῳ, (Μηδὲν ἄγαν, καὶρῷ πάντα πρόσεστι καλά.) αψπέ. 'Εν Βιέννη 1785. Παρὰ 'Ιωσήπῳ τῷ Βαουμαῖστέρῳ εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ή Γραμματικὴ αὕτη εἶναι ἡ πρώτη συνταχθεῖσα Λατινιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ ὑπὸ Ἑλληνος.

(187) — Διδασκαλίαι ἰατρικο-πρακτικαὶ πρὸς χρῆσιν τῶν Στρατοπεδικῶν καὶ χωρικῶν χειρούργων δλων τῶν Ἀουστριακῶν ἐπικρατειῶν· συντεθεῖσαι μὲν εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀντωνίου Ἐλευθέρου Βαρώνος ἀπὸ Στέρκ. Μεταφρασθεῖσαι δὲ καὶ ἐκδοθεῖσαι παρὰ 'Ιωάννου Νικολίδου τοῦ ἀπὸ Γραμμόστεως τῆς ἐν Μαχεδονίᾳ, ἰατροφιλοσόφου τε καὶ διδασκάλου τῆς ἰατρικῆς κτλ. Τόμος Α'. αψπέ. 'Εν Βιέννη 1785. Παρὰ 'Ιωσήπῳ τῷ Βαουμεῖστέρῳ εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἶχω ἀνὰ χεῖνας τὸ προμετώπιον καὶ τὸν Πρόλογον τοῦ μετερράστοῦ· ὅχι ὅμως καὶ τὸ σύγγραμμα. Εἴναια δὲ τούτου ἀγνοῶ ἄντι τυπώθη.

(188) — Τῶν Γεωργιεῶν Πουδλίου Οὐργιλίου Μάρωνος τὰ Δ'. Καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἡρῷαν τῷ μέτρῳ 'Ἐλληνιστὶ ἐκφρασθέντα καὶ σημειώσεσι διηνεκέσι διευχρεινθέντα, σπουδῇ καὶ πόνῳ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, τοῦ πρώην μὲν κατὰ τὴν 'Αθωνιάδην' Ακαδημίαν σχολαρχήσαντος, ἔπειτα δὲ, ἐπὶ τῆς εἰς Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχικῆς Σχολῆς διδασκάλου τῶν ἐπιστημῶν καταστάντος, καὶ 'Ρεφερενδαρίου τῆς Μεγάλης 'Εκκλησίας προχειρισθέντος' τέως δὲ ἐπὶ τὴν ἀρτίως συστᾶσαν 'Αρχιεπισκοπὴν Σλαβηνίου καὶ Χερσῶνος Πρώτου 'Αρχιεπισκόπου προΐστασθέντος, καὶ τοῖς εἰς τῇ κατὰ Πετρούπολει Αὐτοκρατορικῇ 'Ακαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν τεταγμένοις εἰς αριθμηθῆναι καταξιωθέντος. Τύποις νῦν πρῶτον ἐκδοθέντα, εἰς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων βώσσων νεανίσκων, τῶν εἰς ταῖς ὑπὸ τῷ 'Ψωστικῷ Κράτει εἰληνικαῖς ἀποικίαις ἀνατραφησομένων. Κηδεμονίᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ 'Υψηλοτάτου καὶ 'Ἐκλαμπροτάτου πρέγκιπος Γρηγορίου 'Αλεξάνδρου τοῦ Ποτεμκίνου, τοῦ τῆς 'Ἐλληνίδος Μούσης ἐραστοῦ διαπύρου, καὶ ἐτοίμου ταύτης προστάτου. Πετρουπόλει, εἰς τῇ Αὐτοκρατορικῇ 'Ακαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν. "Ἐτεις φύπτεις" εἰς φύλλαζον.

ΣΠΛΗΝΙΩΣΙΣ. Ἀπέναντι τῆς Ἐλληνικῆς μεταφράσεως ἐτυπώθη καὶ τὸ Λατινικὸν κείμενον.

(189) — Λεξικὸν τετράγλωσσον Γεωργίου Κωνσταντίνου ἐξ Ἰωαννίνων. Δευτέρα ἐκδοσίς αὐξυνθεῖσα τῇ προσθήκῃ ἐννέα χιλιάδων ἐπτακοσίων δύοδοήκοντα πέντε λέξεων, καὶ ἑτέρων ἴσαρθμων, ἢ καὶ πλειόνων παραδειγμάτων ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ νεωτέρων συγγραφέων· εἴτε δὲ πλουτισθέν πολυειδέσιν ἴστορικαῖς καὶ μυθολογικαῖς εἰδήσεσι πρὸς σά-

ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΙΑΣ

φεστέραν κατάληψιν τῆς σημασίας τῶν λέξεων, μετὰ πλείστων ἰδρώτων καὶ μόχθων ἔρανισθέντων. φύπτ'. Ἐνετίησιν, 1786 παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου, εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετετυπώθη καὶ ἐκ τρίτου παρὰ Πάνω Θεοδοσίου τὸ 1801 ἔτος. Ἰδε δὲ περὶ τῆς Α'. ἐκδόσεως τὸν ἀριθ. 114 τοῦ παρόντος Καταλόγου.

(190) — Τύποι ἐπιστολῶν Θεοφίλου Κορυδαλέως· ᾧτοι περὶ ρητορικῆς αὐτοῦ ἔκθεσις, μετὰ τῶν κατὰ μέρος αὐτοῦ ἐπιστολῶν τῶν τε μεταγενεστέρων Ἑλλήνων, ὡς καὶ πρὶν, καὶ τινῶν τῶν ἐπισήμων παλαιοτέρων νῦν προστεθεισῶν εὐχερείας χάριν τῶν φιλοσπουδαίων. Πάντα νεωστὶ ἐπιμελῶς μετατυπωθέντα καὶ ὡς οἶδαν τε νῦν μετὰ ἀκριβείας ἢ περ πρὶν διορθωθέντα. 1786. Ἐνετίησιν. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκδότης τοῦ πονηματος τούτου εἶναι δὲ ἐκ Κύπρου Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανός. Ἰδε τοὺς ἀριθ. 49, 98 καὶ 132 διὰ τὰς προτέρας ἐκδόσεις.

(191) — Περὶ φιλοσόφου, φιλοσοφίας, φυσικῶν, μεταφυσικῶν, πνευματικῶν καὶ θείων ἀρχῶν, δσα διαφόροις σοφοῖς ἀνδράσι συντεθέντα, παρὰ Χριστοδούλου τοῦ ἐξ Ἀκαρνανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν μετεφράσθη, ἀναλώμασι καὶ δαπάνῃ τῶν ἐν Βιέννη χρησιμωτάτων καὶ ἐντιμοτάτων ἐμπόρων, τύποις ἐκδοθέντα πρὸς ὡφελειαν τῶν δμογενῶν φιλελλήνων. Ἐν Βιέννη, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωσήπου τοῦ Βαουμεϊστέρου, 1786, εἰς 8^η.

(192) — Γραμματικὴ τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου. Συντεθείσα μὲν μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ ἀκριβοῦς διορθώσεως παρὰ Γεωργίου Βεντότη, τύποις δὲ ἐκδοθείσα δαπάνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ Πολυζώη Λαμπανιτζιώτη. φύπτ'. ἐν Βιέννη, 1786. Παρὰ Ἰωσήφῳ τῷ Βαουμεϊστέρῳ, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετετυπώθη παρ' αὐτοῦ, ἐν Βιέννη τὸ 1793 ἔτος.

(193) — Γεωμετρία, νέας τάξει τε καὶ μεθόδῳ λατινιστὲς συντεθεῖσα παρὰ κυρίου Ὀκταβιανοῦ Κχμετίου· εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα μετενεχθεῖσα φωνὴν, καὶ προσφωνηθεῖσα τῷ ἔξοχωτῷ ἐν ἴατροφιλοσόφοις κυρίῳ Φιλίππῳ Γοβίῳ, τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐλῆς ἀρχιατρῷ περιβλέπτῳ, παρὰ Δημητρίου Ραζῆ, τοῦ ἐν ἴατροῖς ἐλαχίστου. αψπζ'. Ἐνετίησιν, 1787. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ προσφωνητικὴ ἐπιστολὴ εἶναι γεγραμμένη μόνον Λατινιστὲς.

(194) — Κατὰ Ὀχέλλου περὶ τῆς τοῦ παντὸς φωνῆς· Πόνημα τοῦ εὐγενεστάτου ἀρχοντος μέγα Κλωτζάρη Ἰωάννου Τζανέτου, ἀφιερωθὲν τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐγενεστάτῳ καὶ Γαληνοτάτῳ Αὐθέντῃ καὶ Ἡγεμόνι πάσοις Οὐγγροῦλαχίαις κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Νικολάῳ Πέτρῳ Μαυρογένῃ. Θεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς διορθωθὲν παρὰ Γεωργίῳ Βεντότῃ. Ἐν Βιέννῃ. αψπζ'. Παρὰ Ἰωσήπῳ Βαουμεῖστέρῳ, 1787, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημα τοῦτο εἶναι γεγραμμένον Ἑλληνιστὲς καὶ Γαλλιστὲς.

(195) — Ὅροι καὶ Διαταγαὶ τοῦ γένους καὶ τῆς ἀδελφότητος τῶν Γραικῶν, κατοίκων εἰς τὴν πόλιν καὶ λιμένα ἐλεύθερον τοῦ Τριεστίου, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ σεβαστοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωσήφ Β'. ἐνδόξως βασιλεύοντος, καὶ τῆς ἔξοχωτάτης διοικήσεως τῆς ρήθείσης πόλεως καὶ λιμένος ἐλεύθερου. αψπζ'. Ἐνετίησιν, 1787. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι, εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι γεγραμμένον Ἑλληνιστὲς καὶ Ἰταλιστὲς.

(196) — Καισαροβασιλικὴ διαταγὴ περὶ Καμβίων, μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν ἀπλῆν διάλεκτον καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου Δαρδάρεως. Ἐν Βιέννῃ, 1787. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωσήπου τοῦ Βαουμεῖστέρου, εἰς 8^{ον}.

(197) — Λίκατερίνα Β'. ἦτοι: 'Ιστορία Συνοπτική του Ρωσικοῦ Βασιλείου ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ ἄχρι τοῦ παρόντος ἔτους: ὅμοῦ καὶ Περιγραφὴ τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου καὶ τῆς πόλεως Χερσόνης. Μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Γερμανικῆς εἰς τὴν ἀπλήν τῶν Γραικῶν διάλεκτον. Ἐν ἔτει 1787, εἰς 8^η

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸν βιβλίον τοῦτο ἐτυπώθη ἐν Βιέννη, ὑπὸ Πολυζώνος Λαζαρίδη Ζιώτη.

(198) — 'Ιατρικαὶ Παρανέσεις εἰς τὰς ὁποῖας περιέχονται τὰ πλέον συνεγέστερα καὶ κοινότερα: ἐσωτερικὴ πάθη, τὰ σπωλή, καὶ αἱ ιατρεῖαις αὔταις, δις ἐξέθοτο εἰς Οὐγγαρίαν ἵδιωραι ὁ 'Ιατροφιλόσοφος Ράτζ Σαμουήλ. Νῦν δὲ πρῶτον διὰ κοινῆν ὠρθίζειαν τοῦ γένους ἡμῶν μεταφρασθεῖσαι εἰς τὴν ἀπλήν ἡμῶν διάλεκτον παρὰ Γεωργίου Ιωάννου Ζαβείρα, τοῦ Σιατιστέως. Τύκοις δὲ ἐκδοθεῖσαι ωκουδῆται καὶ δαπάνῃ τοῦ αὐτεπιλόγου εὐτοῦ Κωνσταντίνου Ζαβείρα. 'Ἐν Πίστῃ, φύλαξ'. Ἰλὺ τῷ τυπογραφίᾳ τοῦ Ιωακήου Λέττνερ, εἰς 8^η.

(199) — 'Ονοματολογία Βοτανικὴ τετραγήνωττος: ἦγουν Βιελιάριου ὁποῦ περιέχει τὰ ὀνόματα διαφόρων Βοτάνων εἰς τέσσαρας διαφόρους διαλέκτους, τουτέστιν Ἑλληνικὴν, Ἀπλήν, Λατινικὴν καὶ Οὐγγαρικὴν. Συντεθὲν ἐκ διαφόρων Βοτανικῶν συγγραφέων παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Ιωάννου Ζαβείρα: 'Ἐν Πίστῃ, φύλαξ'. Παρὰ Ιωακήο Λέττνερ, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ό ἐκδότης τοῦ λογίου Ἐξαῦτον κατὰ τὸ 1811 ἐτος ἐστρατηγὸς ἀναγγέλλει, ὅτι τοῦ περὶ εὖ ὁ λόγος πονήματος συγγραφεῖς εἶναι ὁ Γεώργιος Ζαβείρας. Δανθάνεται ἐπίστοις λέγων, ὅτι ἐτυπώθη κατὰ τὸ 1789 ἐτος, δύο δηλαδὴ ἔτη ἀρνότερα.

(200) — 'Η Γραμματικὴ τοῦ Κυρεῦ Νεοφύτου ἐκείνου, συνοψισθεῖσα, εἴτ' οὖν ἀπαλλαγεῖσά τε καὶ καθαρθεῖσα πάντων τῶν ἐν αὐτῇ περιττῶν τε καὶ ἀλλοτρίων τῆς Γραμματικῆς ἐπαγγελίας τε καὶ εἰδήσεως, ὑπὸ τοῦ ἐν Ιερομονάχοις ἐλαχίστου Αθανασίου τοῦ Παρίου, τοῦ ἐν τῷ τῆς

Θεσσαλονίκης Φροντιστηρίῳ διδασκαλικῶς προϊσταμένου. Καὶ νῦν πρῶτον τύπωις ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι μὲν τοῦ αὐτοῦ Φροντιστηρίου, ἐπιμελεῖσα δὲ καὶ ἀξιεπαίνῳ σπουδῇ τοῦ ἐν αὐτῷ ἄριστῃ ἐπιτρόπευμόντος εὐγενεστάτου καὶ κοσμιωτάτου Κυρίου Γεωργίου τοῦ Πατέρου πρὸς μικράν ἐντεῦθεν δοήθεισαν καὶ ὡρέλεισαν τοῦ ῥηθέντος φροντιστηρίου ἦτοι Σχολείου. αψίπη. 'Ενετίησι, 1787. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ιδε περὶ τῆς πρωτοτύπου ἐκδόσεως τὸν ἀριθμὸν 134.

(201) — Ξενοφῶντος τὰ σωζόμενα, Κύρου ἀναβάσεως, καὶ τὰ σωζόμενα Ἐλληνικῶν Ἰστοριῶν. αψίπη. 'Ενετίησι, 1787. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου, Τόμ. 4, εἰς 8^{ον}.

(202) — Ἰστορία χρονολογικὴ τῆς γῆς Κύπρου, ἐρανισθεῖσα ἐκ διαφόρων ἴστορικῶν καὶ συντεθεῖσα ἀπλῇ φράσει ὑπὸ τοῦ τῆς ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, Ἀρχιμάνδριτου Κυπριανοῦ, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μέχρι τοῦ παρόντος, ἐν ᾧ προστεθη καὶ ἡ περὶ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας τῶν Κυπρίων ἔκθεσις; τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίου Φιλοθέου, ἅμα καὶ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν καὶ ἀγίων Κυπρίων. Πρὸς γάριν τῶν φιλοπατρίων συμπατριωτῶν, ἦδη πρῶτον δι' ἴδιων ἀναλωμάτων τυπωθεῖσα. αψίπη. 'Ενετίησιν· ἐν ἔτει 1788. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 4^{ον}.

(203) — Ἀποθήκη τῶν παιδῶν· ἦτοι διάλογοι μεταξὺ σοφοῦ διδασκάλου καὶ διαφόρων εὐγενῶν αὐτοῦ μαθητῶν· σύγγραμμα τῆς κυρίας Δὲ Βεαουμόντ· διηρημένον εἰς τόμους τέσσαρας. Μεταγλωττισθὲν ἐκ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντῆ. 'Εν Βενετίᾳ. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ· 1788, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οἱ δὲ τόμοι τοῦ ἡθικοῦ βιβλίου τούτου ἐξεδόθη τὸ 1793 ἔτος. Ή δὲ μετάφρασις αὗτη μετετυπώθη πεντάχις

ύπδ τοῦ αὐτοῦ μεταφραστοῦ, καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ.
Η' Δ'. ἑκδοσις εἶναι τοῦ 1807, καὶ η' Ε'. τοῦ 1817 ἑτούς. Άγνοῶ
δὲ τὴν χρονολογίαν τῆς Β'. καὶ τῆς Γ'. ἑκδόσεως.

(204) — 'Ημερολόγιον τοῦ περόντος χρόνου 1789, ἐν ᾧ
περιέχονται πολλὰ ἀξιόλογα, ώς ὁ ἔπόμενος πίναξ διδάσκει·
τυπωθὲν παρὰ Γεωργίου Βεντότη. 'Ἐν Βιέννῃ, παρὰ 'Ιωσή-
που τοῦ Βασιλικοῦ, εἰς 12^ο.

(205) — Λιθολογικὸν Συντίπα τοῦ φιλοσόφου, τὰ πλεῖ-
στα περίεργα, ἐκ τῆς Περσικῆς γλώσσης μεταφρασθέν. Νεω-
στὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐκ πολλῶν σφαλμάτων μετὰ πάσης
ἐπιμελείας ἐκκαθαρθέν. αψη'. 'Ἐνετίησι. 1790. Παρὰ Νικο-
λάῳ Γλυκεῖ, εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Άγνοῶ τὴν χρονολογίαν τῆς πρώτης ἑκδόσεως.
Μετετυπώθη δὲ τὸ 1804 ἑτος παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίου, καὶ
τὸ 1817 παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. Ἐν τῷ Προοιμίῳ ὁ ἑκδότης
ἀναφέρει, ὅτι ἡ μετάφρασις αὕτη ἔγινεν ἀπὸ τὴν Συριακὴν γλώσ-
σαν. Ο δὲ ἄλλος Κορακῆς, ἐμιτῶν περὶ τοῦ πονήματος τούτου
εἰς τὸ Προλεγόμενά του τῆς ὑπ' αὐτῷ ἑκδοθείτης *Miθων Ai-
σώπου Σιραγωγῆς*, σελ. μ'. λέγει· 'Οπόθερ ἀν Ἑγερε, πιθανὸν
δτε τὸ βιβλιον μετεφράσθη πρῶτον εἰς τὴν 'Ελληνικὴν, ἥγουν
τοιαύτην 'Ελληνικὴν, διπλα εἴναι τοῦ Στεφανίτον καὶ 'Ιχρη-
λάτουν.

(206) — 'Ηλιοδώρου Αἰθιοπικῶν Βιβλία δέκα, ἑκδοθέντα
απουδῆ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ τυπογράφου Μιχαήλ
Γλυκῆ. 'Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκῆ. 'Ἐνετίησιν,
αψη'. ἔτει 1790, εἰς 8^ο.

(207) — 'Ηρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον Βασιλείας ἱστο-
ρικὰ διδούτα δικτώ· οὐδη διέτερον τύποις ἑκδοθέντα καὶ ἐπι-
μελῶς διορθωθέντα· οἵτινες τέτακται καὶ 'Επικτήτου φιλοσό-
φου τὸ 'Εγχειρίδιον' αψη'. 'Ἐνετίησιν, 1790. Παρὰ Νικο-
λάῳ Γλυκεῖ, εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Άγνοῶ τὴν χρονολογίαν τῆς Δ'. ἑκδόσεως. Τὸ
σύγγραμμα τοῦτο μετετυπώθη παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τὸ
1803 ἑτος, ἐπιμελεῖς Νεαφύτου Δούκα.

(208) — Ἀπάνθισμα φυσικῆς διὰ τοὺς ἀγχίνους καὶ φιλομαθεῖς Ἑλληνας, ἐκ τῆς Γερμανικῆς καὶ Γαλλικῆς διαλέκτου ἐρανισθὲν παρὰ τοῦ Ῥήγα Βελεστενλῆ Θετταλοῦ, οὗ τινος ἀναλόγωμασιν ἐξεδόθη, πρὸς ὁφέλειαν τῶν διογενῶν. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ εὐγενοῦς Τράττνερ. 1790, εἰς 8^η.

(209) — Σχολείον τῶν Ντελικάτων Ἐραστῶν, τῶν Βιέλλιον λθικὸν, περιέχον τὰ περιεργότερα συμβεβηκότα τῶν ὡραιοτέρων γυναικῶν τοῦ Παρισίου, ἀκμαζουσῶν κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου νῦν πρῶτου μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ Ῥήγα Βελεστενλῆ Θετταλοῦ. Ἐν Βιέννῃ· ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἰωσήπου τοῦ Βαουμεϊστέρου, 1790, εἰς 8^η.

(210) — Λεξικὸν τρίγλωσσον τῆς Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, εἰς τόμους τρεῖς διηρημένον· συνερανισθὲν παρὰ Γεωργίου Βεντότη· ἐπιταγῇ μὲν καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ γαληνοτάτου Πρίγκιπος Μελδοθλαχίας, χυρίου χυρίου Ἀλεξάνδρου Ἰωάννου Μαυροκορδάτου, συνδρομῇ δὲ καὶ φιλοπόνῳ σπουδῇ τοῦ τιμιωτάτου ἐν πραγματευταῖς χυρίου Δημητρίου Παύλου, εὐπατρίδου τῆς ἐν Ἡπείρῳ πρωτεούσῃς πόλεως Ἰωαννίνων. Τόμος Α'. Γαλλο-Ῥωμαϊκὸς-Ἰταλικός. Ἐν Βιέννῃ. 1790· ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἰωσήπου τοῦ Βαουμεϊστέρου, εἰς 4^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οἱ τόμοις Β'· ἐπιγράφεται Ἰταλο-Ῥωμαϊκὸς Γαλλικὸς, καὶ οἱ Γ'. Ῥωμαϊκο-Γαλλικὸς, Ἰταλικός.

(211) — Ἡμερολόγιον τοῦ χρόνου 1791, ἐν ᾧ περιέχονται πολλὰ ἀξιόλογα, καὶ μεταξὺ εἰς τὰ ἄλλα ὁ βίος ἐν συνόψει τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωσήφ τοῦ Β'. τυπωθεὶς παρὰ Γεωργίου Βεντότη. Ἐν Βιέννῃ. Παρὰ Ἰωσήπῳ τῷ Βαουμεϊστέρῳ, εἰς 32^η.

(212) — Νέα Χαλιμᾶ, ὡς τοις Μυθολογικὸν Ἀραβικὸν, περιέχον διηγήσεις καὶ συμβοληκότα λίγην περίεργα καὶ ὥραια, συντεθὲν εἰς τὴν Ἀραβικὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ πολυμαθοῦς Δερδῆς Ἀμπουμπεκῆρ. Νῦν πρῶτον ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου μεταφρασθὲν, καὶ τύποις ἐκδοθὲν παρὰ Πολ. Λαμπ. αψιφ. 1791. Ἐν Βιέννῃ, εἰς 8^η. Τόμ. 3. ὁ Τόμ. Α'. σελ. 249.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οἱ εἰδότης Πολυζώνες Λαμπανιτζιώτης ἀναφέρει εἰς τὸ Προοίμιόν του, ὅτι κατὰ τὸ 1756 ἐτύπωσεν εἰς Βενετίκην τρεῖς τόμους; τῆς αὐτῆς Χαλιμᾶς, καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ λέγει, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέν. Εγὼ δὲ οὐδέποτε εἶδον τὴν ἐν Βενετίᾳ ἐκδοθεῖσαν Χαλιμᾶν του. Μήλασσον δὲ ἀνὰ χεῖρας τὴν Β'. καὶ Γ'. ἐκδοσιν αὐτοῦ τοῦ πονήματος, τιμωθέντος ἐν Βενετίᾳ τὸ 1803 καὶ 1804 ἔτοις, παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. Εἰς τὰς δύο ἐκδόσεις ταύτας δύος αὐτοῖς αἴτιοι οἱ τόνοι Λέσσεις Νέα Χαλιμᾶ.

(213) — Ἡ ἀρετὴ τῆς Ημέλας· Κωμῳδία τοῦ κυρίου Κάρλου Γολδόνη, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν φράσιν· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα διπάνην καὶ ἐπιμελείᾳ Πολυζώνη Λαμπανιτζιώτη, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ παρ' αὐτοῦ ἀφιερωθεῖσα τῷ εὐγενεστάτῳ Βαρόνῳ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Ἰμπερίου καὶ μεγάλῳ Σερδάρῃ κυρίῳ κυρίῳ Χριστοδούλῳ Λαγγεφέλδ. αψιφά. ἐν Βιέννῃ, 1791, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ή κωμῳδία αὕτη μετειπάθη ἐν Βενετίᾳ παρὰ Νικολάῳ Γάλικει καὶ Πάνω Θεοδοσίου τὸ αυτὸν ἔτος 1800. Μετειπάθη δὲ ὑπὸ τοῦ τελευταίου τυπογράφου καὶ κατὰ τὸ 1806 μὲ τὴν ἐτραχυένην ἐπιγραφήν. Ἐκ δευτέρου τύπου ἐκδ.

(214) — Ἡ στοχαστικὴ καὶ ὥραια Χήρα· Κωμῳδία τοῦ κυρίου Κάρλου Γολδόνη, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν φράσιν· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, διπάνην καὶ ἐπιμελείᾳ Πολυζώνη Λαμπανιτζιώτη, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀφιερωθεῖσα τῷ εὐγενεστάτῳ ὄρχοντι μεγάλῳ Καμαράσῃ κυρίῳ

κυρίῳ Ἰωάννῃ Δημητρίου Μαυρογένῃ. φύγα. ἐν Βιέννη,
1791, εἰς 8^η.

(215) — Γεωγραφία νεωτερική, ἐργασθεῖσα ἀπὸ διαδόρους; συγγραφεῖς παρὰ Λαζαρίλιονάρχου καὶ Γρηγορίου
Ιεροδιακόνου, τῶν Δημητριέων· τῶν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα
ἐπιστασίᾳ τῶν ἴδιων, καὶ φιλοτίμῳ χρηματικῇ συνδρομῇ
τοῦ ἐντιμοτάτου κυρίου "Ιέρου Δροσινοῦ Χατζῆ" "Ιέρου, ἐξ
Ἀμπελακίων Τόμος Α'. περιέχων τὴν Εὐρωπεῖκη Τουρκία,
Ιταλία, Δεσπόνια, Πορτογαλλία καὶ Φράντζα. Ε'ν Βιέννη,
παρὰ τῷ εὐγενεῖ κυρίῳ Θωμᾷ τῷ Τράττνερ 1791, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ό β' τόμος δὲν εἶδε δόθη. Ο δὲ πρώτος ἀφιερώθη ἀπὸ τοὺς δύο φίλους συνεργάτας καὶ συμπετριώτας Δακτυλίλιον πατέρας καὶ Γρηγόριον. Κωνσταντᾶν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον
τῆς Ρωσίας Πατέρα, διστις κατὰ τὸ ἔτος ἑκατὸν διατρέψε μὲ
τὸ δράτευμά του ἐν Βουκορεστίῳ, τόπῳ διαμονῆς τῶν δύο ἐκδοτῶν.

(216) — Χειραγγία εἰς τὴν καλοκαίριαθίαν· ἥτοι Ἐγχειρίδιον εἰς ἀνάγνωσιν τοῖς σπουδάζουσι νεανίσκοις τῶν
Ρωμαίων καὶ Βλάχων. διαπάνη τοῦ τιμοτάτου κυρίου
Ιωάννου Νικολάου τοῦ Δαρβίσχρεως. Ἐν Βιέννη. ἐν τῇ τυ-
πογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη. ἐν ἔται 1790, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ διδασκαλικὸν πόνηκε τοῦτο μετετυπώθη
διπάνη τῶν αὐταῖς λόγων Δαρβίσχρεων, παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ
τὸ 1802 ἔτος.

(217) — Ιστορία τῶν δύο ἔτῶν 1787 καὶ 1788, συγ-
γραφεῖσα καὶ τύποις ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Α. Λ. Ἐνετήσιν, 1791.
Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Δημητρίου Θεοδοσίου, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ό μὲν ὑπὸ τῶν στοιχείων Α. Λ. χρυπτόμενος
συγγραφεὺς είναι δὲ Ἀγρίπος Λαζέρηδος· ἡ δὲ Ιστορία ἀφορᾷ τοὺς
κατὰ τῶν Τούρκων πολέμους τῶν Αἰστριακῶν καὶ Ρώσσων.

(218) — Ο Δεσιδείμων ἀποκτητής τῶν ἀρχαιοτήτων
καὶ αἱ Διχόνοιαι Πενθερᾶς τε καὶ Νύμφης· Κωμῳδία τοῦ
Κάρλου Γολδόγη, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς Διαιλέκ-

του εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν φράσιν. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα δαπάνη καὶ ἐπιμελεῖχ Πολυζώη Λαμπανιτζιώτζη. ἀψόχ. Ἐν Βιέννη, 1791, εἰς 8^η.

(219) — Εὐσταθίου τὸ καθ' Ὑσμήνην καὶ Ὑσμηνίαν Δρᾶμα εἰς βιβλία 4^η. τυπωθὲν μὲν ἐπιμελεῖχ καὶ ἀναλώμασι τοῦ Πολυζώη Λαμπανιτζιώτη, καὶ ἀφερωθὲν τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχ. Σπαθαρίῳ χυρίῳ χυρίῳ Νικολάῳ Χαντζαρλήᾳ. ἀψόχ. ἐν Βιέννη, 1791. Παρὰ τῷ εὐγενεῖ Θωμᾷ Τράττνερ, εἰς 16^η

(220) — Ἡμερολόγιον τοῦ παρόντος χρόνου 1792. Ἐν ὧ περιέχονται πολλὰ ἀξιόλογα, καὶ μεταξὺ εἰς τ' ἄλλα καὶ τὰ ἀρθρα τῆς Συνθήκης τῆς Εἰρήνης μεταξὺ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ Ὁθωμανικῆς Πόρτας. Ἐν Βιέννη. Ἐκ τῆς Ἑλλην. τυπογραφίας Γεωργίου Βεντότην, εἰς 12^η.

(221) — Τῇ; Λίνειάδος Πουβλίου Οὐργιλίου Μάρωνος τὰ 16^η. βιβλία ἐν ἡρωϊκῷ τῷ μέτρῳ ἐλληνιστὶ ἐκφρασθέντα, καὶ σημειώσεις διηγείσι διευχριστήντα σπουδῆς καὶ πόνῳ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, τοῦ πρώτην μὲν κατὰ τὴν Ὁθωνιάδα Ἀκαδημίαν Σχολαρχήσαντος, ἔπειτα δὲ, ἐπὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχικῆς Σχολῆς Διδασκάλου τῶν ἐπιστημῶν καταστάντος, καὶ Ῥεφενδαρίου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας προχειρισθέντος. Τέως δὲ ἐπὶ τὴν ἀρτίως συστᾶσαν Ἀρχιεπισκοπὴν Σλαβηνίου καὶ Χερσῶνος Πρώτου Ἀρχιεπισκόπου προδιδασθέντος καὶ τοῖς ἐν τῇ κατὰ Πετρούπολιν Αὐτοκρατορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν τεταγμένοις ἐναριθμηθῆναι καταξιωθέντος· τύποις νῦν πρῶτον ἐκδοθένται εἰς χρῆσιν τῶν Ἑλληνο-Ρώσων νεανίσκων, τῶν ἐν ταῖς ὑπὸ τῷ Ῥωσικῷ Κράτει Ἑλληνικαῖς ἀποικίαις ἀνατραφησομένων· κελεύσματι τῆς τρισεβάστου καὶ κραταιοτάτης Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν Λίκατερί.

νης τῆς 6'. Τόμος Α'. Α'.—Δ'. Ἐν Πετρουπόλει· ἐν τῇ Λύτο-
χρατορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιεικῶν, ἔτει 1791—1792.
Τόμ. 3, εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ο β'. Τίμος περιέχει τὰ βιβλία ἀπὸ Ε'.—Η'.
καὶ δὲ Τρίτος ἀπὸ Θ'.—ΙΙΙ'. Τὸ κείμενον εἶναι ἀπέναντι τῆς με-
ταφράσεως, ἢν πικρῶς κατηγόρησεν δὲ Villoison.

(222) — **Ιστορία** τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου ὅτοι Κρι-
μίου, μικρᾶς Ταταρίας μετά τῶν παραπλησιογάρων αὐτῆς
ἐπαρχιῶν. Ἐν ᾧ περιέχεται καὶ μία καταγραφὴ γενικὴ τῶν
διαφόρων γενῶν τῶν Τατάρων μὲ τὰ ἥθη καὶ τάξεις αὐ-
τῶν. Ὁμοῦ τε καὶ τῶν ὕσων πολέμων ἡκολούθησαν ἔξ
άρχης ἀναμεταξὺ 'Ρωσσῶν, Τατάρων καὶ Τουρκῶν ἕως
τὴν σήμερον, μὲ τὴν τελευταίαν χυρίευσιν τοῦ Κριμίου, καὶ
ἄλλα συμβάντα λίαν περίεργα. Τὰ πάντα διαιρεθέντα εἰς
τόμους. Νῦν πρῶτον ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου μετενεχ-
θεῖσα καὶ τύποις ἐκδοθεῖσα δι' ἀκριβοῦς ἐπιμελείας καὶ δα-
πάνης τοῦ Πολυζώη Λαμπανιτζιώτη, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.
ἀψηφοῦ'. ἐν Βιέννῃ, 1792, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βεν-
τότη, εἰς 8''.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφραστὴς τῆς Ἰστορίας ταύτης ἐκ τοῦ Ἰτα-
λικοῦ εἶναι δὲ Κεφαλλήν Γεράσιμος Καρρούσος.

(223) — Τοῦ νέου 'Ρομπινσὸν συμβάντα' συντεθέντα
μὲν εἰς Γερμανικὸν ἴδιωμα, μεταφρασθέντα δὲ εἰς τὴν
ἀπλῆν ἡμῶν διάλεκτον παρὰ Κωνσταντίνου Δημητρίου
Μπέλιου, τοῦ ἐκ Λινοτοπόλεως τῆς Μακεδονίας, καὶ περ'
αὐτοῦ ἀφιερωθέντα τοῖς ἐντιμοτάτοις, χρησιμωτάτοις καὶ
ἐν πραγματευταῖς ἀρίσταις αὐταδέλφοις, χυρίοις χυρίοις
'Ἄδαμ καὶ Δημητρίῳ Κωνστάντινου Τζετήρη, ὃν καὶ τοῖς
ἀναλόμασι τύποις ἐκδοθέντα. Τόμος ἀ. ἐν Βιέννῃ, 1792.
ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βεντότη, εἰς 8''.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετευπώθη ἐν Βιέννῃ τὸ 1819 παρὰ τῷ τυ-
πογράφῳ Δημητρίῳ Δαβιδονίκη.